

דף הבית < אודות המכללה < פרסומי המכללה < כרך ג' חוב' 4 (נוב', 1996) <

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

השפעת פעילות גופנית טיפולית על ילדים עם שיתוק מוחי

חוקרים רבים הציעו את השימוש בשחייה טיפולית ובפעילות גופנית אחרת, כאמצעי לטיפול ניר-התפתחותי בקרב ילדים עם שיתוק מוחי. למרות זאת מעטות מאוד עבודות המחקר, המוכיחות שיפור ספציפי עקב פעילות גופנית טיפולית עם ילדים אלו. אחד התחומים התפקודיים שבהם לוקה הילד עם שיתוק מוחי הוא התפקוד הנשימתי, אשר לו השלכות משמעותיות על פעילויות יום-יומיות של הילד, כגון דיבור, אכילה, שתייה ופעילות גופנית. בעבודה זו נבדקה ההשפעה של ההשתתפות בפעילות גופנית טיפולית על התפקוד הנשימתי של ילדים עם שיתוק מוחי (הפעילות כללה שתי יחידות שבועיות של פעילות במים ושתי יחידות שבועיות של התעמלות טיפולית, כל יחידה בת חצי שעה).

המחקר נערך בשנת הלימודים תשנ"ה (5-1994), במשך שישה חודשים. קבוצת הניסוי (N=29) וקבוצת הביקורת (N=32) קיבלו זמן זהה של פעילות טיפולית שמרנית (קונוונציונלית) שכללה טיפול ניר-התפתחותי בשיטת בובאת (Bobath) בבדיקה נמדדו נפח חינוי של הריאות (Vital Capacity: VC) ותפקודי הסתגלות למים.

ממצאי המחקר מעידים: (א) ישנם פערים גדולים בתפקוד הנשימתי בין ילדים עם שיתוק מוחי לבין הערכים החזויים בקרב ילדים בגיל, בגובה ובמשקל זהים (25%-32% במבחן הקדם-התערבות); (ב) נמצא כי הנפח החיוני השתפר באופן מובהק ($P < 0.001$) ביחס לערכי ההתחלה. בתקופת המעקב נמצא קשר גומלין (אינטראקציה) קרוב למובהק ($P = 0.07$) בין הקבוצה וזמן המחקר, דבר שמצביע על אפשרות השפעה של ההתערבות הטיפולית מעבר למה שניתן לייחס לגדילה ולהסתגלות בלבד; (ג) נמצא כי רמת השיפור ביחס לערכי הבסיס הייתה גבוהה כפליים בקבוצת הניסוי (58%) מאשר בקבוצת הביקורת (25%). נראה כי ממצא זה מעיד על ההשפעה שיש לפעילות הטיפולית על ההיבטים הנשימתיים למרות היעדר קשר גומלין מובהק בניתוח השונויות.